

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม ๓ ชุด

๑. แบบสอบถามสำหรับครูระดับปฐมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ แบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับสถานภาพของบุคคลแบบสอบถาม เกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา
ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน จำนวนเวลาที่สอน หมวดวิชา
ที่สอน ความรู้ทางค้านโสตหัศนศึกษา เป็นแบบเดิมๆ คำและแบบเลือกตอบ

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับการให้มา การเตรียม การผลิตและการใช้สื่อการสอน เป็นแบบ
เลือกตอบและแบบมาตราส่วนประมาณค่า ได้แก่

๑. วิธีที่จะได้สื่อการสอนมาใช้ วัสดุที่ใช้ในการผลิตสื่อการสอน การใช้วัสดุ
ในห้องถันและเศษวัสดุเป็นสื่อการสอน

๒. หลักปฏิบัติในการเตรียมการผลิตและการใช้สื่อการสอน

๓. สำรวจการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ๔๕ รายการ

๔. การปฏิบัติหลังจากใช้สื่อการสอนแล้ว

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับมัธยหา อุปสรรคและความต้องการในการปรับปรุงของครู เกี่ยวกับ
การใช้สื่อการสอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ได้แก่

๑. มัธยหาและอุปสรรคต่าง ๆ

๒. ความต้องการในการค้นการปรับปรุงทั่ว ๆ ไป

๓. ความต้องการทางค้านความรู้และทักษะทางโสตหัศน์และเทคโนโลยี
ทางการศึกษา

๒๔. แบบสัมภានสำหรับผู้บริหารโรงเรียน แบ่งออกเป็น ๓ ตอนคือ
- ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภាន เกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิ ตำแหน่ง
ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน เวลาที่สอน ประสบการณ์และความ
รู้ เกี่ยวกับลักษณะการสอน หนังสือพิมพ์หรือวารสารที่โรงเรียนรับเป็นประจำ
การจัดทำลักษณะการสอน การเก็บรักษา เป็นแบบเดียวกับและแบบเดิมค่า
- ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับสถานภาพของลักษณะการสอนในโรงเรียน แยกตามสภาพใช้ได้ พ้อใช้
ไม่ได้หรือช่วยดู เป็นแบบเดิมจำนวนลักษณะการสอน
- ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับความคิดเห็นในฐานะของผู้บริหารโรงเรียน เกี่ยวกับลักษณะการสอน
สภาพของโรงเรียน บัญชาและอุปสรรคในการจัดทำ และการใช้ลักษณะการสอน
ความร่วมมือของโรงเรียนใกล้ ๆ กันและชุมชน ฯลฯ เป็นแบบปลายเปิด
(Opened End)

๓๐. แบบสัมภានสำหรับผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัด อำเภอและเทศบาล
แบ่งออกเป็น ๘ ตอนคือ

- ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว วุฒิ ประสบการณ์ด้านลักษณะการสอน
- ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับความคิดเห็นต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นผู้บริหารการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการสอน เป็นต้นว่า การจัดทำ การจัดอบรมครู การใช้แหล่งชุมชน บัญชา
และอุปสรรคต่าง ๆ

การสร้างและการทดสอบแบบสัมภាន

๑. นำแบบสัมภានที่สร้างแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณา
ตรวจแก้ไข

๒. นำแบบสัมภានที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาบุคคลากร
ทางการศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยครุภัณฑ์รัตน์ จำนวน ๖๐ คน และผู้บริหาร
โรงเรียนอีก ๕ คน

๓. นำแบบสัมภានมาปรับปรุงแก้ไข โดยรวมและตัดข้อความบางตอนใน
แบบสัมภានเพื่อให้ได้ใจความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี ๓ ประเภทคือ

๑. ครูระดับประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์
๒. ผู้บริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์
๓. ผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัด อำเภอและเทศบาล

ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท คือสุ่มตัวอย่างอำเภอและสุ่มตัวอย่าง โรงเรียนตามลำดับ ในอำเภอที่เป็นตัวอย่างประชากรจะมีการสัมภาษณ์ผู้บริหารการศึกษาระดับอำเภอ และแจกแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรโรงเรียนละ ๑ ชุด เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ๑ ชุด และแบบสอบถามสำหรับครูอีก ๑ ชุด กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ครู ๒๓๖ คน ผู้บริหารโรงเรียน ๑๗๘ คน ผู้บริหารระดับจังหวัด อำเภอและเทศบาลอีก ๙ คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น ๓๖๓ คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเดินทางไปยังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ เข้าพบหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ทำการสัมภาษณ์และฝึกแบบสอบถามให้ทางอำเภอเป็นผู้แจกจ่ายให้โรงเรียนต่าง ๆ และนัดวันรับแบบสอบถามคืน โดยได้เดินทางไปแจกแบบสอบถามและสัมภาษณ์หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ในระหว่างวันที่ ๒ - ๕ มกราคม ๒๕๖๔ และนัดรับแบบสอบถามคืนในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ส่วนอำเภอเมืองและเทศบาล ได้เข้าพบหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอเมืองและหัวหน้ากองการศึกษาเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ เพื่อสัมภาษณ์และฝึกแบบสอบถามในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๔ และรับแบบสอบถามคืนในวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เข้าพบเพื่อสัมภาษณ์ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ สำหรับแบบสอบถามที่ส่งไป และได้รับคืนมา มีจำนวนคือ

ตารางที่ ๙ แสดงการแจกแบบสอบถามสำหรับครูและผู้บริหารโรงเรียน

สถานที่	โรงเรียนที่ ตั้งแบบสอบถาม (โรง)	แบบสอบถามที่ส่ง (ชุด)		แบบสอบถามที่รับ (ชุด)	
		ครู	ผู้บริหารฯ	ครู	ผู้บริหารฯ
ชำนาญเมืองบุรีรัมย์	๓๐	๖๐	๗๐	๕๕	๒๘
เทศบาลเมืองบุรีรัมย์	๓	๖	๓	๖	๓
ชำนาญสตึก	๒๒	๔๔	๒๒	๖๐	๒๐
ชำนาญปะโคนซัย	๒๖	๔๙	๒๖	๔๖	๒๓
ชำนาญนางรอง	๒๖	๔๙	๒๖	๕๐	๒๕
ชำนาญหนองกี่	๑๙	๒๙	๑๙	๒๐	๑๐
รวม	๑๙๔	๒๗๖	๑๙๔	๒๗๗	๑๐๖

จากตารางที่ ๙ แสดงว่า แบบสอบถามสำหรับครูได้รับส่งไป ๒๗๖ ชุด ได้รับคืน ๒๗๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๗๗ และแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียนส่งไป ๑๐๖ ชุด ได้รับคืน ๑๐๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๕๕

การวิเคราะห์ข้อมูล

แยกแบบสอบถามของกลุ่มคัวอย่างประชากรแต่ละประเภทและวิเคราะห์ข้อมูล

๓ ตอน กังน้ำดื่ม

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามของครู

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียน

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามของผู้บริหารการศึกษาระดับจังหวัด

ระดับอำเภอและเทศบาล

ใช้วิธีวิเคราะห์ดังนี้คือ

๑. แบบสอบถามที่เกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เป็นแบบ
เลือกตอบ จะรวมความถี่ของแต่ละรายการ ของแต่ละข้อ แล้วแสดงออก
เป็นการอย่าง
๒. แบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จะหาความถี่ของแต่ละ
รายการในแต่ละช่อง ซึ่งให้คำนั้นักดังนี้

	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คำนั้น	๕	๔	๓	๒	๑

เกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	๔.๘๙ ขึ้นไป	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	๓.๕๐ - ๔.๕๐	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	๒.๕๐ - ๓.๕๐	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	๑.๕๐ - ๒.๕๐	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	-๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	น้อยที่สุด

วิธีการวิเคราะห์ กระทำดังนี้คือ

- ก. รวมความถี่ของแต่ละรายการในแต่ละข้อ
- ข. หาค่าเฉลี่ยและหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาค่าเฉลี่ย
คำนั้นของแต่ละข้อ
- ค. เสนอเป็นตาราง
๔. แบบสอบถามที่เป็นคำตอบแบบปลายเปิด ใช้วิธีรวมความและขอมา
แล้วสรุปเป็นความเรียง ตามลำดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. การอยละ จากสูตร

$$\text{ร้อยละจากการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

๒. ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคำตอบ จากสูตร $\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$

เมื่อ \bar{x} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนน้ำหนักคำตอบ

f = ความถี่ของคะแนน

x = ค่าน้ำหนักคำตอบเป็น ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

N = จำนวนคำตอบทั้งหมด

๓. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากสูตร $s.d. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - (\frac{\sum fx}{N})^2}$

เมื่อ $s.d.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N = จำนวนตัวอย่างประชากร

x = คะแนนตัวอย่าง

f = จำนวนผู้ตอบในแต่ละช่อง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ประคอง ภารณสูตร, สหกิษาสหรัฐประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ ๕.

(กรุงเทพมหานคร ไทยรัตนานพนิช, ๒๕๑๐), หน้า ๔๐.

๒ เรื่องเก็บไว้, หน้า ๕๙.